

[Baagø.]

I øvrigt kan vi fra vor side anbefale lovforslaget til gennemførelse.

Hølge Larsen: Jeg kan naturligvis forstå de betænkeligheder, der er fremført fra Sammenslutningen af tjenestemandsansatte Kirkefunktionærer i Danmark over for den nye bestemmelse om funktionærers pligt til at medvirke vederlagsfrit ved kirkelige handlinger. Jeg må imidlertid give den højtærede kirkeminister ret i, at den formulering, som er foreslået her, er den rigtige på baggrund af den lovgivning, som er gennemført i forbindelse med lønningsrevisionen i 1958, og mit parti giver tilslutning til denne bestemmelse.

Hvad de andre ændringer angår, har jeg et par bemærkninger at gøre af mere principiel karakter. Jeg er glad for, at der med de ændringer, som her er foreslået, sker en videreførelse af den frihedslinje, som har præget kirkelovgivningen. Det gælder for menighedernes vedkommende bestemmelsen om udvidet adgang til sognebåndsløsning, så at man kan løse sognebånd til kaldskapellaner og faste hjælpepræster, og det gælder — jeg fristes næsten til at sige selvfølgelig — bestemmelsen om, at menighedens medlemmer har ret til at slutte sig til hvilken af de ved menigheden virkende præster, de måtte ønske; men denne anerkendelse af den frihedslinje, som er fastholdt og videreført, gælder også de ændringer, som vedrører præsternes stilling og deres ret til at benytte kirkerne.

Jeg er ganske enig med hensyn til de udvidelser af præsternes rettigheder, der her finder sted, og ser med glæde, at de gennemføres, fordi jeg tror, det i mange tilfælde vil betyde, at præsterne får adgang til, må jeg bruge udtrykket at eksperimentere med nye former for gudstjeneste og nye former for møder i forbindelse med kirken.

Jeg vil gerne, som det allerede er gjort tidligere, rejse det spørgsmål, om ikke i de tilfælde, hvor præsterne ikke på egen hånd kan træffe disse afgørelser, en overenskomst mellem præst og menighedsråd vil være tilstrækkelig, uden at der i så vid udstrækning, som det efter lovgivningen er tilfældet, skal indhentes biskoppens tilslutning; vi kan vel drøfte dette i udvalget.

Om de øvrige ændringer skal jeg ikke gøre mange bemærkninger. Jeg ønsker blot at føje til, at jeg er enig med den højtærede kirkeminister i, at udtrykket „gudelig forsamling“ bør udgå af loven. Det er sikkert ganske rigtigt, at mange mennesker i dag ikke forstår dette udtryk, og det dækkes naturligvis fuldt ud af den betegnelse, som indførtes i 1947, tror jeg det var: „kirkelige møder“. Som historiker med særlig forkærlighed for det nittende århundrede må jeg dog sige, at det er med en vis vemod, jeg tager afsked med det herlige gamle udtryk „gudelig forsamling“.

Morten Lange: Det undrer mig ikke så forfærdelig meget, at den ajourføring af kirkelovgivningen, der er nødvendig, ikke er særlig dybtgående. Det svarer i virkeligheden ganske godt til hele kirkens stilling i vort samfund i dag, som er ret stabil og statisk; de ændringer, vi her er stillet over for, er i hovedsagen — eller mange af dem — udtryk for en slags fagforeningsajourføring, påoktrojeret af lønningslov o. lign., uden nogen dyb forbindelse med det kirkelige samfund, vi lovgiver for.

Alligevel er der grund til at hilse disse ændringer, som jævnt hen er forbedringer, med tilfredshed. Jeg er ikke i tvivl om, at en ligestilling af de forskellige kategorier af præster er både rimelig og nødvendig. Jeg er fuldstændig klar over, at hvad angår sognebåndsløsning, bør der gives, jeg havde nær sagt de frieste mulige tøjler. Man bør have lejlighed til at finde den bedst mulige plads inden for kirkesamfundet, og derfor må adgangen til sognebåndsløsning være så bred, som det lovgivningsmæssigt kan gøres.

Jeg ser især med glæde på ændringerne vedrørende adgang til at benytte kirkerne til andet end de egentlige gudstjenester, uden at sagen skal gå en lang og bureaukratisk vej. Jeg tror, at hele befolkningen, uanset hvad den ellers måtte mene om folkekirken i Danmark og dens funktioner, ser med stor sympati på alt det øvrige liv, som i de senere år er begyndt at udspille sig omkring mange af vore kirker, og som har gjort mange af dem til forsamlingsale for et betydeligt kulturelt arbejde. Jeg tænker på kirkekoncerter og mange andre ting, der bliver ført frem som et overordent-